

ת"פ 2863/07 - מדינת ישראל נגד אליעזר אלבוים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 2863/07 מ.י. שלוחת תביעות תחנת פתח תקווה
נ' אלבוים
ת"פ 3319/06 מ.י. שלוחת תביעות תחנת פתח תקווה
נ' אלבוים

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר אלבוים

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הסגת גבול פלילית ופריצה לבית עסק, כמפורט בכתבי האישום המתוקנים.
לפי כתב האישום המתוקן בת.פ. (פתח תקווה) 3319/06, ביום 1.5.06 בשעה 9:30 לערך, פרץ הנאשם לחנות מחסני מזון באלעד, בכך ששבר את מנעול דלת הכניסה ונכנס פנימה.
לפי כתב האישום המתוקן בת.פ. (פתח תקווה) 2863/07, בין 30.4.06 בשעה 21:00 לבין 1.5.06 בשעות הבוקר, ניפץ הנאשם את זכוכית מסגרת החלון של קונדיטורית שוורץ באלעד, ונכנס דרך החלון לתוך הקונדיטוריה.
ביום 14.4.10 הודה הנאשם בעובדות כתבי האישום המתוקנים והורשע בעבירות של הסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וכן פריצה לבית עסק, עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הנאשם היה עצור מיום 14.7.06 עד ליום 16.8.06.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון הרישום הפלילי של הנאשם.

מגליון הרישום עולה כי לנאשם 6 הרשעות קודמות, כדלקמן:

בשנת 2009 הורשע במספר תיקים ב-3 עבירות של התפרצות לבית מגורים/תפילה לבצע עבירה, שתי עבירות גניבה,

הפרת הוראה חוקית וחבלה במזיד ברכב, מהשנים 2006-2007. נגזרו עליו עונש מאסר בפועל למשך 3 חודשים ועונשי מע"ת.

בשנת 2008 הורשע במספר תיקים בעבירות של חבלה במזיד לרכב, החזקת נכס חשוד כגנוב, פציעה כשהעברין מזוין, החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, הפרת הוראה חוקית ותגרה במקום ציבורי, מהשנים 2006-2007. נדון בגין עבירות אלה למאסר בפועל של חודשיים וחצי, ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ולמע"ת.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם נגזר דינו.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר מיום 13.11.11.

מהתסקיר עולה כי הנאשם יליד 88, אז בן 23, נשוי ואב לילד בן 3. בעת ביצוע העבירות נשוא תיקים אלה היה בן 18 שנים.

בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, בנוסף להרשעות הקודמות הרשומות לחובתו של הנאשם, ישנם תיקי מב"ד נוספים מהשנים 2006, 2008 ו-2009, ומתנהל תיק נוסף בבימ"ש שלום תל אביב משנת 2006 שעניינו עבירות רכוש. הנאשם השתחרר ממאסרו האחרון בשנת 2010.

הנאשם הינו השישי מבין שמונה אחים. הוריו אקדמאים חוזרים בתשובה, ומשפחתו מנהלת אורח חיים חרדי, למעט אחיו הבכור. הנאשם ואמו מתארים את משפחתם כנורמטיבית.

לדברי הנאשם, הוא סיים 12 שנות לימוד במסגרת חרדית. מאבחונו קודמים וממידע שהגיע לשירות המבחן, עלה כי לאורך השנים גילה קשיי הסתגלות לאורח החיים החרדי הנהוג במשפחתו ובסביבתו. על רקע קשיים אלה, נפלט ממערכת החינוך בישיבות בהן למד, בגיל 14.5 התחבר לחברה שולית במגזר החרדי והחל להסתבך עם החוק. אז הופנה לשירות מבחן לנוער, אך התקשה לשתף פעולה. מהכרות קודמת של שירות המבחן עם הנאשם עלה כי משפחתו מוצאו התקשתה להבין את צרכיו, שלא תאמו את המסגרות החרדיות הנוקשות בהן למד.

לדברי הנאשם, מאז נישואיו בשנת 2007, שינה דרכו ותפסותו, משקיע כוחותיו בשמירה על המסגרת המשפחתית ומגלה אחריות תעסוקתית.

הנאשם מסר כי לאחר שחרורו מהמאסר, חווה משבר, כשנאלץ להתמודד עם קשיים רבים, כגון מצב כלכלי מורכב, גידול ילד אותו לא הכיר, והוא התקשה לגלות יציבות אישית ותעסוקתית. הנאשם תאר קושי בעמידה במטלות, וצרך חומרים פסיכו אקטיביים ביניהם חשיש ואלכוהול בכמויות מופרזות על בסיס יומי.

זו הפעם הראשונה שהנאשם מדווח לשירות המבחן על בעיה בתחום זה. בעבר שלל כל שימוש בחומרים פסיכו אקטיביים. בעיתו זה מסר כי החל להשתמש בחשיש כבר בגיל 15 בערך, על בסיס חברתי, אך במהלך השנים התקשה להכיר בבעיה. דיווח על החרפת השימוש לאחר שחרורו מהמאסר.

בשל מצבו זה, פנה בסיוע חבר, למרכז גמילה פרטי. לדבריו, היה במסגרת הטיפול כשלושה חודשים באופן יומיומי.

הנאשם לא הציג אישורים בעניין לשירות המבחן, והמסגרת אינה מוכרת לשירותי הרווחה. יחד עם זאת, דיווח הנאשם כי חל שיפור משמעותי במצבו, ומזה כשנה אמנם הוא אינו נמנע לחלוטין משימוש באלכוהול וחשיש, אך השתלב תעסוקתית בחברה להתקנת אזעקות ומצלמות. מתאר שביעות רצון מעבודתו ומסר כי הוא מגלה אחריות רבה לפרנסת משפחתו. הנאשם לא מסר בדיקות שתן לשירות המבחן, ועל כן לא ניתן להציג תמונה עדכנית ברורה בעניין זה.

בשיחה עם אשת הנאשם, מסרה כי לאחר שחרורו מהמאסר הוא הרבה לצרוך אלכוהול וחשיש ולא עבד. דיווחה כי שולב בטיפול גמילה, אשר לאחריו מצבו השתפר, והיום הוא מגלה יציבות ואחריות בקשר עמה ובכלל מבחינה אישית בחייו.

בנגע לעבירות נשוא כתבי האישום, הנאשם מודה ומצר על ביצועו. הוא מתאר תקופה כנער וכמתבגר, אשר היה חסר מסגרת קבועה, חבר לחברה חרדית שולית, והתקשה להשתלב במסגרות הנוקשות. הוא מתאר זאת כתקופה של קלות דעת וחשיבה ילדותית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם מחומרת ביצוע העבירות הפליליות, וקושר את מעורבותו בהן בגורמים חיצוניים, כגון גילו הצעיר והחברה בה היה מעורה.

שירות המבחן בדק עם הנאשם אפשרות לשילובו במסגרת טיפולית ייעודית מוכרת לגמילה מסמים ומאלכוהול. הנאשם הביע רצון לכך, הופנה ליחידה לטיפול בנפגעי סמים בראשל"צ, אך הגיע לפגישה אחת בלבד, ומאז הקשר עמו נותק.

שירות המבחן התרשם מאבחונים קודמים ומאבחן זה, כי הנאשם בחור צעיר בעל אישיות ילדותית בלתי מגובשת, החווה קשיים רגשיים בעולמו הפנימי עימם מתקשה להתמודד, והוא נוטה לטשטש קשיים אלו ולגונן על עצמו בהצגת פסאדה של תפקוד תקין. יחד עם זאת, היום, בניגוד לעבר, הנאשם מגלה מודעות מסוימת לקשייו ולמצבו, אך עדיין מגלה פסיביות ומתקשה להיעזר בגורם טיפולי ובשירות המבחן בכלל. הנאשם אף הדגיש כי הוא רואה את עיקר שיקומו מבחינה תעסוקתית, ולתפיסתו שילובו בטיפול עלולה לקטוע יציבות זו.

לאור האמור, שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו של הנאשם.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה תחילה כי הנאשם דחה את התיק במשך תקופה ארוכה, מבלי להתייבב לדיונים שנקבעו בעניינו. בתחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, התיק נקבע להוכחות, העדים התייבבו אך הנאשם לא התייבב אף לדיון ההוכחות.

ב"כ המאשימה טענה כי בתיקים אחרים מעברו של הנאשם, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה עד מועד מתן גזר הדין היווה גורם לקולא, אך בעניינו הימשכות ההליכים הינה חסרת תקדים. הנאשם התלבט אם לצרף תיק או לא, לא התייבב, ונראה כי התנהלותו בתיק הינה טקטיקה למשוך את ההליך על מנת שיחלוף הזמן.

גילו הצעיר של הנאשם היווה גורם שעמד לזכותו מס' רב של פעמים. מגיליון ההרשעות ניתן לראות כי אף על פי

שהנאשם הורשע בעבירות חמורות כמה פעמים, נגזר עליו עונש מאסר בפועל פעם אחת בלבד.

כתבי האישום מייחסים לנאשם עבירות רכוש, אשר הוכתרו על ידי בית המשפט העליון כ"מכת מדינה", עבירות הקלות לביצוע, אך קשות לאכיפה. על בית המשפט מוטלת החובה להירתם למלחמה בעבירות אלו, ולתן גזר דין הולם, באפס סבלנות כלפי העבריין, כאשר שיקולי ההרתעה גוברים על שיקולים של נסיבות אישיות.

בענייננו, אין זו פעם ראשונה שהנאשם פוגע ברכוש או בגוף הזולת. הנאשם פרץ לשני בתי עסק, וגנב רכוש, תוך הפגנת זלזול ברכוש המתלוננים, ואף לאחר מכן משך את ההליכים מעל ומעבר לגבול הטעם הטוב, כפי שכבר נאמר.

אמנם הנאשם הודה, אך זאת רק לאחר שהעידו עדי התביעה, לרבות המתלונן בתיק הסגת גבול, כך שלא נחסך זמנו היקר של בית המשפט.

ב"כ המאשימה סבורה כי לאור חומרת העבירות המיוחסות לנאשם והתנהלות הנאשם, אשר גרמה לסיום התיק קרוב ל-8 שנים לאחר ביצוע העבירות, יש לתת משקל גבוה יותר לאינטרס הציבורי, חרף גילו הצעיר של הנאשם.

אם בתיק זה ייטה בית המשפט לטובת הנאשם בשל חלוף הזמן או בגין נסיבות אחרות, הרי שלא יהיה ממש באפקטיביות של יכולת ההרתעה, והנאשם לא ילמד שום לקח, כפי גם שהתנהגותו מוכיחה.

לאור האמור, מבקשת המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל שיבטא את חומרת העבירות, וכן עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם מבקש מבית המשפט לתת משקל לזמן הרב שעבר מאז ביצוע העבירות. במיוחד שבמועד ביצוע העבירות בשנת 2006, הנאשם היה כבן 18 וחודשיים, ממש על סף קטינות.

טוען הסנגור כי מאז אותן עבירות, הנאשם לא עבר עבירות רכוש, ולא הורשע בעבירות רכוש נוספות. ההרשעה האחרונה הינה משנת 2009 בגין עבירות רכוש משנת 2006, אז הוטל עליו מאסר בפועל בן 3 חודשים. עובדה המצביעה על כך שהנאשם אינו עבריין רכוש, אלא על סף הקטינות ביצע "מעשים מטופשים", ומאז התחתן התגרש ויש לו שני ילדים להם הוא משלם מזונות ₪ 3,000 בחודש. הנאשם עובד בעבודה קבוע מזה כשנתיים ויש המלצות בעניינו על ידי מעסיקיו.

מאז תחילת ההליכים עבר זמן רב מאוד, ולא ניתן לזקוף את הימשכות ההליכים רק לחובתו. הנאשם לא התייצב לחלק מהדיונים כי היה חולה, והציג לכך אישורים רפואיים. היו דיונים בהם היה עצור, ולא הובא אליהם על ידי השב"ס. טוען הסנגור כי לו התביעה הייתה סבורה שמדובר בתיקים חמורים בהם יש להעניש את הנאשם בצורה קשה, הרי ודאי שהייתה פועלת כדי לאתרו ולשימו מאחורי סורג ובריח.

לפי הראיות המצויות בתיק, כתבי האישום תוקנו באופן משמעותי לקולא, לאחר שהנאשם ישב חודש במעצר בגין אחד מהתיקים.

בשנים האחרונות, הנאשם פתח בדרך חיים חדשה, ומבקש מבית המשפט להתחשב בכך שעברו 8 שנים מאז ביצוע

העבירות, ולכן מבוקש באופן חריג להתחשב בנאשם ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד כולל פיצוי למתלוננים. לחילופין להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם.

הנאשם פנה בעצמו לבית המשפט ואמר כי הוא עובד בבקרת אלקטרוניקה בבתי מלון ואולמות אירועים, ועובר לאילת בסוף חודש זה.

עוד סיפר כי כבר כמה שנים שהתנתק מהבעיות אותן היה עושה, וכבר כמה שנים שהוא לא מתעסק בשום דבר שהוא לא "100 אחוז חוקי". מבקש לא להכניסו לבית הסוהר ובכך להחזירו אחורה.

דין

עסקינן בשתי עבירות רכוש ברף הבינוני, כאשר על פי כתבי האישום כתיקונם לא נגנב דבר מבתי העסק. מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות הינו ממאסר בדרך של עבודות שירות למשך מספר חודשים ועד מאסר בפועל של 18 חודשים.

עם זאת, חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, והעובדה כי בעת ביצוען היה הנאשם בן 18 שנים, וכי מזה חמש שנים לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, דבר המעיד על שיקום הלכה למעשה, הינם שיקולים כבדי משקל שבית המשפט אינו יכול להתעלם מהם. גם אם שירות המבחן נמנע מהמלצה עקב שיתוף פעולה לקוי, וגם אם אי התייצבות הנאשם לדיונים רבים, והטענה כי בכוונתו לצרף את התיקים לתיק אחר בת"א, דבר שלא נעשה, היו סיבה לחלק ניכר מהדחיות שהיו בתיק, עדיין נראה כי הנאשם זנח את התנהגותו העבריינית ופורצת הגבולות מתקופת נעוריו, בה היה שרוי במשבר זהות כמתואר בתסקיר, והוא דבק מזה חמש שנים בדרך חיים נורמטיבית מבחינה תעסוקתית, ואינו מנהל אורח חיים שולי או פוגעני כלפי רכוש הזולת.

במקרה דנן, עקב היות הנאשם קרוב מאד לגיל הקטינות, חלוף הזמן הרב של 8 שנים, והעדר תיקים פתוחים בחמש השנים האחרונות, ובהתחשב במעצר של חודש שריצה במסגרת תיקים אלה, אני סבורה כי יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולהסתפק בתקופת המעצר כמאסר בפועל, ולגזור על הנאשם עונש צופה פני עתיד לצד פיצוי למתלוננים.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

חודש מאסר בפועל, כימי מעצרו בתיקים אלה.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט סעיף 413.

פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך 500 ש"ח. הפיצוי ישולם בקופת בית המשפט עד יום 1.8.15.

קנס בסך 1,000 ש"ח או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.15.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 5

